

nelse over disse lægemidler, der omfatter lægemiddelgrupper, der hidtil har været optaget i afsnit I i socialministeriets medicinbekendtgørelse, samt særligt vigtige præparatgrupper i afsnit II og endvidere en del nye præparater, som det har vist sig ønskeligt at yde tilskud til.

Sundhedsstyrelsen tager stilling til, i hvilket omfang særligt dyre enkeltpræparater skal udskydes på grund af præparatets pris.

Tilskud til tilskudsberettigede midler vil kunne være betinget af, at lægemidlet ordineres på recept til bestemte sygdomme, hvilket vil fremgå af listerne. Dette gælder således for visse præparater, der i øvrigt forhandles i håndkøb.

Til nr. 2.

De lægemidler, der er omfattet af lovens § 7, stk. 2, er optaget i medicinbekendtgørelsens afsnit II og III. Med nyordningen bortfalder den særlige afsnit III-ordning, der bygger på, at tilskud til visse lægemidler kun ydes, når lægen ordinerer præparatet med tilskud, og visse betingelser vedrørende sygdommens art m. v. er opfyldt. Denne ordning har ikke virket efter sin hensigt og ønskes nu afskaffet.

Til stk. 2 henføres efter nyordningen lægemidler, der i terapeutisk henseende er anset for mindre afgørende, eller som er underkastet nogen usikkerhed. Det drejer sig dels om visse præparater i afsnit II og afsnit III, dels nye præparatgrupper. Det offentlige tilskud til lægemidler i stk. 2, foreslås nedsat fra 75 til 50 pct., bl. a. med sigte på at begrænse et eventuelt overforbrug af medicin i denne gruppe.

Præparater, der ikke optages på listerne, vil kun kunne få tilskud efter sygesikringsloven ved dispensation efter § 7, stk. 1, sidste pkt. og stk. 2, sidste pkt.

Til nr. 3.

Det foreslås, at statens refusion omlægges, således at staten yder amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner 35 pct. af udgifterne til tilskudsberettiget medicin uanset medicinens art.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til § 2.

Lovændringen foreslås sat i kraft samtidig med sygesikringslovens ikrafttræden den 1. april 1973.